KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.9.2005
KOM(2005) 450 endelig

2005/0179 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS HENSTILLING

om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Mobilitet er et af hovedmålene i EU's uddannelsespolitik, som er beskrevet i EF-traktatens artikel 149 og 150. Mobilitet er medvirkende til at give konkret indhold til opfattelsen af at være borger i EU, idet den øger forståelsen af kulturel og sproglig mangfoldighed, og er desuden grundlaget for det europæiske uddannelsesområde i henhold til det strategiske mål fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000.

EU's uddannelsesprogrammer har siden begyndelsen bidraget væsentligt til dette mål. Erasmus-programmet, hvorigennem mere end 1 000 000 unge har studeret i en anden medlemsstat som led i deres uddannelse, er et godt eksempel på en fremtrædende rolle. Erasmus-programmet er en af de få EU-aktioner, der er kendt af virkelig mange borgere. Disse programmer, som er rettet mod skoler, universiteter, erhvervsuddannelse og voksenuddannelse[1], har bidraget til følelsen af "at være europæer" blandt deltagerne og deres forældre, familie, venner og arbejdskolleger.

De grundlæggende mål med dette forslag er:

 At fastlægge en fælles principerklæring, som vil føre til større effektivitet i alle former for organiseret mobilitet i uddannelsesøjemed.

 Mere specifikt at skabe et referencepunkt for alle aktører inden for det integrerede program for livslang læring, som er foreslået af Kommissionen for perioden 2007-2013.

Vedtagelsen af dette forslag forventes at munde ud i en række positive resultater:

o Yderligere tilskyndelse til mobilitet i uddannelsesøjemed. Dette er vigtigt for den personlige udvikling, men sætter også EU-borgerne i stand til at udøve deres grundlæggende ret til at rejse og bosætte sig frit inden for medlemsstaternes område.

o Mobilitet beriger læringsoplevelsen og tilskynder til vidensoverførsel og hæver dermed det generelle kvalitetsniveau i de europæiske uddannelsessystemer. Dette vil hjælpe Europa i bestræbelserne på at blive den mest nyskabende og konkurrencedygtige videnbaserede økonomi i verden.

o Der forventes også positive indvirkninger på beskæftigelsen, på den europæiske forskningskapacitet og (som nævnt ovenfor) på den nye generation af uddannelsesprogrammer, som blev foreslået af Kommissionen i 2004.

Forslaget indeholder ikke bindende europæisk lovgivningsrammer. Selv hvis dette var muligt i henhold til traktaten – hvilket det ikke er – ville det være aldeles hensigtsmæssigt. Medlemsstaterne kan dog lade sig inspirere til at handle på grundlag af henstillingen, hvor det er relevant. Henstillingen skal pr. definition forstås som et

[1] Socrates-programmet er rettet mod skoler (Comenius), højere uddannelse (Erasmus) og voksenuddannelse (Grundtvig); Leonardo da Vinci-programmet er rettet mod erhvervsuddannelse.

referencepunkt, hvormed der opfordres til gennemsigtighed og koordinering af mobilitetspraksis, og som bidrager til at skabe et klima af gensidig forståelse.

- **Generel baggrund**

EU-institutionerne har i løbet af de seneste fem år vedtaget en række instrumenter i forbindelse med mobilitet. De mest fremtrædende er beskrevet herunder.

Efter et uformelt undervisningsministermøde i Paris i september 2000 blev det på Det Europæiske Råds møde i Nice i december 2000 vedtaget at støtte en handlingsplan for mobilitet. Handlingsplanen indeholder en "værktøjskasse" med mobilitetsrelaterede foranstaltninger vedrørende bl.a. mobilitetsfremme, støtte, mobilitetsformer og endelig råd om, hvordan man får det bedste udbytte af mobilitetsperioden og råd om anerkendelse af erfaringerne.

Handlingsplanen blev i juli 2001 fulgt op af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/613/EF om mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, volontører, undervisere og erhvervslærere[2]. Med henstillingen fulgte en ramme til fremme af politisk samarbejde med henblik på øget mobilitet inden for uddannelsesområdet. Målet med denne ramme var at fjerne hindringer for mobilitet, sikre bedre forberedelse og mere effektiv modtagelse ved ankomsten og at tage fat på problemet med anerkendelse af erfaringer fra udlandet.

I henstillingen blev Kommissionen endvidere opfordret til at nedsætte en ekspertgruppe med repræsentanter for medlemsstaterne, som skulle koordinere gennemførelsen af henstillingen. Denne henstilling er baseret på gruppens seneste toårige rapport, der blev forelagt i 2004.

I februar 2002 vedtog Kommissionen en aktionsplan vedrørende kvalifikationer og mobilitet[3], som tog sigte på at fremme princippet om fri bevægelighed for arbejdstagere, at fremhæve betydningen af mobilitet for EU's beskæftigelsesstrategi og på at arbejdsmarkederne i EU skulle åbnes, så alle kunne få adgang hertil fra 2005.

Derudover organiserer Kommissionen i 2006 Det Europæiske År for Arbejdstagernes Mobilitet med henblik på at øge bevidstheden om en række lovgivningsspørgsmål på dette område såsom overførsel af pensionsrettigheder, af mobilitetsydelser til arbejdstagernes karriereudvikling og om de eksisterende mobilitetsfremmende foranstaltninger.

Derudover udpegede Kommissionen i sin meddelelse fra 2001 "En mobilitetsstrategi for det europæiske forskningsrum"[4], som blev støttet af Rådet[5], en række konkrete aktioner på EU-niveau og på nationalt niveau med henblik på at anvende mobiliteten som drivkraft for karriereudviklingen, som grundlag for at styrke det europæiske forskningsrum og som en forudsætning for at øge EU's kapacitet og præstationer på forskningsområdet.

---

2 EFT L 215 af 9.8.2001, s. 30.
3 KOM(2002) 72 endelig.
4 KOM(2001) 331 endelig af 20.6.2001.
5 Rådets resolution af 10.12.2001, EFT C 367 af 21.12.2001.

Mobilitetsaspekterne er efterfølgende blevet indarbejdet i det overordnede arbejdsprogram "Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010", som er uddannelsesstrengen i Lissabon-strategien. Med dette program samarbejder medlemsstaterne og Kommissionen om uddannelsespolitiske emner. Mobilitetsanliggender nævnes specifikt som et af de 13 mål for dette program, som blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i Barcelona i marts 2002. I februar 2004 forelagde Rådet og Kommissionen deres første fælles midtvejsrapport[6] om denne proces for Det Europæiske Råd. I rapporten fremhæves det, at man må øge omfanget og kvaliteten af mobilitet i forbindelse med uddannelse og erhvervsuddannelse.

Som led i opfølgningsarbejdet under arbejdsprogrammet "Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010" udarbejdede den ekspertgruppe, som blev nedsat i henhold til den første henstilling, et forslag til et "kvalitetscharter for mobilitet i uddannelsesøjemed". Grundlaget for chartret blev forelagt undervisningsministrene på et uformelt møde den 12. juli 2004 i Rotterdam. Det nederlandske formandskab konkluderede efter drøftelserne, at der var enighed om principperne, og at de kunne danne grundlaget for de kvalitative aspekter af mobilitet i forbindelse med den nye generation af uddannelsesprogrammer[7].

Nærværende forslag til henstilling, som i vidt omfang bygger på ovennævnte arbejde, opstiller i et enkelt og overskueligt dokument disse principper samt materiale fra andre områder, der er berørt af mobilitet (ungdomsområdet f.eks.). Ordet "charter" er brugt for at understrege princippernes grundlæggende karakter.

Det skal også bemærkes, at henstillingen supplerer de eksisterende retsakter på dette område, særlig Det Europæiske Charter for Forskere[8].

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Forslaget til henstilling supplerer Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/613/EF af 10. juli 2001 om mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, volontører, undervisere og erhvervslærere.

- **Overensstemmelse med EU's andre politikker og mål**

Forslaget er i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions erklærede politikker og mål.

2) HØRING AF DE BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af de berørte parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

---

6 KOM(2003) 685 endelig, Rådets dokument 6905/04 EDUC 43.
7 http://eu2004.minocw.nl/docs/nl/presidency_conclusions_rotterdam.pdf
8 EUT L 75 af 22.3.2005.

I afsnit 1 beskrives forberedelserne til dette forslag og mandatet for den arbejdsgruppe bestående af nationale eksperter, som blev nedsat i henhold til henstillingen fra 2001. Gruppens medlemmer, som repræsenterer medlemsstaterne, har betydelig ekspertise, og det har ikke vist sig nødvendigt at indkalde flere eksperter.

Sammenfatning af svarene og af hvordan der er taget hensyn til dem

Der henvises til den første rapport om opfølgningen af henstilling 2001/613/EF.

- **Ekspertbistand**

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Behovet for dette forslag, dets anvendelsesområde og mulige økonomiske og sociale indvirkninger er allerede blevet drøftet og godkendt af arbejdsgruppen og af undervisningsministrene på deres uformelle møde i Rotterdam den 11.-13. juli 2004. Det er ikke skønnet nødvendigt at foretage yderligere analyser.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Henstillingen består af ti retningslinjer, som hovedsageligt henvender sig til værts- og sendeorganisationer i forbindelse med mobilitet. Retningslinjerne kan opridses således:

A. Før afrejsen er det vigtigt at

sikre, at deltagerne har adgang til pålidelige kilder til vejledning og information om mulighederne og betingelserne for mobilitet; udarbejde en læringsplan, som danner rammen om mobilitetsperioden; sikre deltagerne forudgående forberedelse, navnlig sproglig forberedelse, og sikre at mobilitetserfaringen bidrager til den personlige og faglige udvikling.

B. Under opholdet i værtslandet er det vigtigt at

tilbyde deltagerne sproglig og logistisk støtte, herunder informationer og/eller assistance vedrørende rejser, forsikring, opholdsbetingelser, social sikring, sociale ydelser, skatteforhold, boligforhold mv.; udpege en mentor, der skal støtte deltagerne i deres integration.

C. Efter mobilitetsperioden er det vigtigt at

sikre anerkendelse eller attestering af erhvervede diplomer og af studieperioder i udlandet: bistå deltagerne ved hjemkomsten til deres sociale, uddannelsesmæssige eller faglige miljø, især efter længere tids mobilitet; vurdere resultaterne af mobiliteten og rådgive hjemvendte deltagere om, hvordan man bedst udnytter sine erfaringer.

D. Generelt er det vigtigt at

vide, hvem der er ansvarlig for de forskellige dele i henstillingen.

Chartret skal opfattes som værende "universelt", idet det omfatter alle former for uddannelsesmobilitet: formel og uformel læring; korte og lange perioder; skoler, universiteter og virksomhedsintern uddannelse; unge og voksenelever osv. Dette betyder, at teksten uundgåeligt er generel, da det ikke er muligt i så kort en tekst at dække alle tilfælde. Tekstens principper skal derfor tilpasses omstændighederne, og i specifikke tilfælde kan enkelte af tekstens punkter være mere eller mindre relevante. Principperne i chartret danner en europæiske reference, som kan tilpasses særlige tilfælde.

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for forslaget er traktatens artikel 149, stk. 4, og 150, stk. 4. Artikel 149 vedrører almen uddannelse og artikel 150 erhvervsuddannelse. Begge artikler bemyndiger Rådet og Europa-Parlamentet til efter den fælles beslutningsprocedure at vedtage henstillinger med henblik på at nå traktatens mål. Det ene mål er præcis at støtte mobilitet (artikel 149, stk. 2, andet led, artikel 150, stk. 2, tredje led).

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører ind under Fællesskabets enekompetence.

Målene med forslaget kan ikke opfyldes på tilfredsstillende vis af medlemsstaterne alene, hvilket skyldes følgende:

Mobilitetens tværnationale art gør den vanskelig at gennemføre for medlemsstaterne hver for sig.

En indsats på fællesskabsplan vil af nedenstående grunde være et mere effektivt redskab til at nå målene med forslaget:

Medlemsstaterne kan ikke gennemføre målene med forslaget lige så effektivt som EU. Mobilitetens tværnationale art gør, at den er vanskelig at gennemføre i medlemsstaterne enkeltvis.

Brugen af ikke-bindende EU-instrumenter er et effektivt middel til at vedtage et anerkendt europæisk referencepunkt til støtte for organisationer i medlemsstaterne.

Teksten er begrænset til de elementer, der på relevant vis kan vedtages på EU-niveau; dette gælder f.eks. finansieringens sammensætning og oprindelse samt praktiske organisationsanliggender, som er overladt til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og mobilitetsorganisationerne.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvilket begrundes således:

Det går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene.

Det medfører ingen økonomiske eller administrative byrder eller omkostninger.

Det skal bemærkes, at medlemsstaterne gennem deres repræsentanter i den ekspertgruppe, som blev nedsat i henhold til henstillingen fra 2001, har deltaget i arbejdet og går ind for forslaget.

- **Valg af instrumenter**

Foreslået retsakt: Henstilling.

Andre retsakter vil ikke være hensigtsmæssige af følgende grund(e):

Forslaget er en opfølgning af den første henstilling (2001/613/EF) på dette område, og der blev på det pågældende tidspunkt valgt en henstilling (jf. i den forbindelse også artikel 149, stk. 4).

4) BUDGETMÆSSIG VIRKNING

Forslaget har ingen virkning på Fællesskabets budget.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Den foreslåede retsakt er af relevans for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

2005/0179 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS HENSTILLING

om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 149, stk. 4, og artikel 150, stk. 4,

som henviser til forslag fra Kommissionen ([9]),

som henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([10]),

som henviser til udtalelse fra Regionsudvalget ([11]),

som anvender fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ([12]), og

som tager følgende i betragtning:

(1) Mobilitet i forbindelse med uddannelse og erhvervsuddannelse er en integreret del af den frie bevægelighed for personer – en grundlæggende frihed, som er nedfældet i traktaten – og ét af de vigtigste mål for Den Europæiske Unions indsats på uddannelsesområdet. Mobilitet er et væsentligt redskab til at skabe et europæisk uddannelsesområde og til at øge den europæiske bevidsthed.

(2) Intensivering af mobilitet og udvekslinger i forbindelse med uddannelse og erhvervsuddannelse er et af målene i det arbejdsprogram, der tager sigte på at gøre EU til den mest nyskabende og konkurrencedygtige videnbaserede økonomi[13] inden 2010. Gennemførelsen af Det Europæiske År for Arbejdstagernes Mobilitet i 2006 vil også bidrage til dette mål.

---

9 EUT C af , s. .
10 EUT C af , s. .
11 EUT C af , s. .
12 EUT C af , s. .
13 Lissabon-strategien, formandskabets konklusioner http://www.kbn.gov.pl/is2000/pdf/word5.PDF

(3) I 2001 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den første henstilling[14] med henblik på at fremme Fællesskabets indsats på mobilitetsområdet.

(4) Arbejdet i den ekspertgruppe, som Kommissionen nedsatte i henhold til punkt III.a) i førnævnte henstilling, og konklusionerne i den første opfølgningsrapport viser, at selvom der sker fremskridt på både EU-niveau og i medlemsstaterne hvad angår mobilitet i uddannelsesøjemed, må der fokuseres ikke blot på at skabe øget mobilitet, men først og fremmest på at forbedre kvaliteten.

(5) Dette mål kan nås, hvis der vedtages et kvalitetscharter for mobilitet i form af en henstilling, hvori der fastlægges en række principper på dette område, som gennemføres på frivillig basis.

(6) Da chartret indeholder de grundlæggende principper for uddannelsesmobilitet, udgør det samtidig en referenceramme, som bidrager til at øge antallet af udvekslinger, anerkende studieperioder og til at skabe gensidig tillid mellem myndigheder, organisationer og øvrige interessenter på mobilitetsområdet.

(7) Fordelene ved mobilitet afhænger i høj grad af kvaliteten af de praktiske bestemmelser om forberedelse, støtte og anerkendelse. De personer og organisationer, der beskæftiger sig med mobilitet, kan højne værdien heraf gennem omhyggelig planlægning og relevant evaluering.

(8) Det er ønskeligt, at de pågældende principper ikke blot gælder selve mobilitetsperioden men også tiden optil og efter mobilitetsperioden.

(9) Der bør på forhånd udarbejdes en læringsplan. Det er også nødvendigt, at deltagerne gennemgår en generel forberedelse.

(10) Hvad angår opholdet i udlandet, kan kvaliteten af mobiliteten forbedres, hvis der udpeges en vejleder for deltageren. En detaljeret og klar plan over kurser og/eller uddannelser, som personen har fulgt i værtslandet og varigheden heraf, bidrager til anerkendelsen heraf ved hjemkomsten.

(11) Økonomiske spørgsmål især hvad angår mulighederne for støtte og hvem, der skal afholde disse omkostninger, bør afklares før afrejsen.

(12) Gennemsigtighed og sund forvaltning kræver en klar definition af de organisationer og personer, der er ansvarlige for hver fase og aktion under mobilitetsprogrammet.

(13) Hvis den overordnede kvalitet af mobiliteten skal sikres, bør de førnævnte principper og henstillinger finde anvendelse for alle former for mobilitet med henblik på læring eller faglig udvikling, dvs. almen uddannelse eller erhvervsuddannelse; formel og uformel læring, herunder volontørarbejde på ungdomsområdet; korte og lange mobilitetsperioder; skoler, universiteter og virksomhedsintern uddannelse; unge og voksenelever mv.

---

[14] Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/613/EF af 10. juli 2001 om mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, volontører, undervisere og erhvervslærere, EFT L 215 af 9.8.2001, s. 30.

(14) Medlemsstaterne kan tilpasse gennemførelsen af chartret til omstændighederne, med andre ord tilpasse det til specifikke forhold og programmer, og gøre nogle punkter obligatoriske og anse andre som frivillige.

(15) Da målene for denne henstilling, som omfatter samtlige medlemsstater, gennemføres bedre på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. Denne henstilling er også i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, da den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de ønskede mål,

HENSTILLER TIL medlemsstaterne at vedtage vedlagte europæiske kvalitetscharter for mobilitet som et middel til at styrke den personlige og faglige udvikling.

OPFORDRER medlemsstaterne til to år efter vedtagelsen af denne henstilling at indarbejde generelle oplysninger om og evaluering af de foranstaltninger, der er truffet som opfølgning af ovennævnte anbefalede principper, i deres rapporter som led i arbejdsprogrammet Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010.

OPFORDRER Kommissionen til:

– at fortsætte samarbejdet med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter for at muliggøre udveksling af nyttige oplysninger og erfaringer vedrørende gennemførelsen af foranstaltningerne i denne henstilling

– at betragte denne henstilling og Europa-Parlamentets og Rådets henstilling nr. 2001/613/EF som en helhed og derfor indarbejde de deri anmodede toårsrapporter i de generelle rapporter i forbindelse med arbejdsprogrammet Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG

1. DET EUROPÆISKE KVALITETSCHARTER FOR MOBILITET

Mobilitet har altid været af stor interesse for de berørte parter og er blevet styrket gennem handlingsplanen for mobilitet fra 2000[15] *og Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 10. juli 2001*[16]*. Denne henstilling havde et bredt anvendelsesområde og vedrørte en lang række vigtige mobilitetsrelaterede spørgsmål og var desuden rettet mod enhver, der ønskede at drage fordel af en uddannelsesperiode (formel eller uformel) i udlandet, nemlig studerende, lærere, erhvervslærere, volontører og personer under erhvervsuddannelse. Den anden henstilling, som dette charter er en integrerende del af, har det samme anvendelsesområde, men fokuserer på kvalitetsaspekter af mobilitet, sådan som det blev foreslået af en ekspertgruppe, der blev nedsat som opfølgning af den første henstilling*[17]*. Formålet med henstillingen er at give deltagerne en positiv oplevelse både i værtslandet og i hjemlandet, når de vender tilbage.*

I chartret udstikkes en række retningslinjer for mobilitet, der gennemføres af unge eller voksne enkeltpersoner med henblik på formel eller uformel uddannelse og med henblik på deres personlige og faglige udvikling. Chartret er udformet som et grundlæggende referencedokument; indholdet kan tilpasses mobilitetsperiodens varighed og de særlige forhold, der gælder for uddannelses-, erhvervsuddannelses- og ungdomsaktiviteter. Desuden kan det tilpasses deltagernes særlige behov. Selvom charteret i første omgang vedrører mobilitet i uddannelsesøjemed, skønnes det, at disse kvalitetsretningslinjer også kan være nyttige for andre former for mobilitet, f.eks. mobilitet i arbejdssammenhæng.

1. Vejledning og information

Potentielle ansøgere til mobilitet bør have adgang til pålidelige kilder til vejledning og information om mulighederne for mobilitet og betingelserne herfor.

2. Læringsplan

Inden en mobilitetsperiode med henblik på uddannelse eller erhvervsuddannelse påbegyndes, bør der udarbejdes en læringsplan, som godkendes af samtlige involverede, dvs. sende- og værtsorganisationerne samt deltagerne. Planen skal beskrive målsætningerne og de forventede resultater samt hvorledes disse forventes nået.

3. Tilpasning

Mobilitet, der gennemføres med henblik på uddannelse eller erhvervsuddannelse, bør så vidt muligt tilpasses deltagernes personlige læringsforløb, færdigheder og motivation og udformes som videreudvikling eller supplement hertil.

---

15 Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 14. december 2000, om en aktionsplan for mobilitet, EFT C 371 af 23.12.2000.

16 EFT L 215 af 8.8.2001, s. 30.

17 KOM(2004) 21.

4. Generel forberedelse

Det er vigtigt, at deltagerne gennemgår en generel forberedelse inden afrejsen, som bør tilpasses deres særlige behov. Forberedelsen bør omfatte sproglige, pædagogiske, praktiske, administrative, juridiske, personlige, kulturelle og finansielle oplysninger, hvor dette er relevant.

5. Sproglige aspekter

Sprogfærdigheder er af afgørende betydning for effektiv læring. Deltagerne bør sammen med deres sende- og værtsinstitutioner være specielt opmærksomme på den sproglige forberedelse. Et mobilitetsophold bør omfatte:

- evaluering af sprogfærdigheder og mulighed for at følge kurser på værtslandets sprog og på undervisningssproget, hvis dette er et andet, inden afrejsen
- sproglig støtte og rådgivning i værtslandet.

6. Logistisk støtte

Der bør ydes passende logistisk støtte til deltagerne. Dette kunne omfatte information og assistance i forbindelse med rejsearrangementer, forsikring, opholds- eller arbejdstilladelse, social sikring, indkvartering og andre praktiske aspekter såsom sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med opholdet.

7. Mentorordning

Værtsorganisationen (uddannelsesinstitution, ungdomsorganisation, virksomhed mv.) udpeger en mentor, som er ansvarlig for at hjælpe deltagerne til en effektiv integration i værtsmiljøet og fungerer som kontaktperson for yderligere oplysninger.

8. Anerkendelse

Hvis et studie- eller praktikophold indgår som en integrerende del af et formelt studie- eller erhvervsuddannelsesprogram, skal dette fremgå af læringsplanen, og deltagerne skal bistås i processen med at søge om passende anerkendelse og certificering af opholdet. Det bør i læringsplanen beskrives, hvorledes anerkendelse vil foregå. Ved andre former for mobilitet og i særdeleshed dem, der foregår som led i uformel uddannelse og erhvervsuddannelse, bør der udstedes et certifikat, således at deltageren kan fremlægge bevis for sin aktive deltagelse og sine læringsresultater på en tilfredsstillende og pålidelig måde.

9. Hjemkomst og evaluering

Når deltagerne vender tilbage til deres hjemland, bør de modtage vejledning i at gøre brug af de kompetencer og færdigheder, de har erhvervet sig under deres ophold i udlandet. Personer, der vender tilbage efter længere tids mobilitet, bør tilbydes hjælp til igen at blive integreret i hjemlandets sociale, uddannelsesmæssige eller professionelle miljø. De høstede erfaringer bør evalueres af deltagerne sammen med de ansvarlige organisationer med henblik på at vurdere, hvorvidt læringsplanens målsætninger er blevet opfyldt.

10. Forpligtelser og ansvar

Det ansvar, der følger af disse kvalitetskriterier, bør klart defineres og meddeles til alle involverede parter inkl. deltagerne. Ansvaret bør bekræftes skriftligt, således at det står klart for alle involverede.